

นิเทศสาร

ปีที่ 39 ฉบับที่ 86 วันพฤหัสบดีที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553

คณะมนุษยฯ เชิญชวนผู้สนใจร่วมประชุมสัมมนา โครงการเสริมสร้างนครศรีธรรมราช “นครแห่งธรรมะและประชาธิปไตย”

กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สภาวัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จัดโครงการเสริมสร้างนครศรีธรรมราช : “นครแห่งธรรมะและประชาธิปไตย”

ดร.สมปอง รักษาธรรม ประธานการดำเนินงาน ให้สัมภาษณ์ว่า ในการจัดโครงการครั้งนี้เพื่อแสวงหารูปแบบและแนวทางการสร้างสังคมแห่งธรรมะและสังคมแห่งประชาธิปไตย ในด้านคุณธรรม จริยธรรม และสามารถขยายผลไปสู่การปฏิบัติของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ทั้งในด้านวิถีคิด วิถีชีวิต และจิตสำนึกในการปกครองแบบประชาธิปไตย เพื่อให้เกิดความตื่นตัวทางการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาร่วมเวทีในครั้งนี้ได้แก่ รศ. ดร. โกวิท พงษ์งาม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ รศ. ดร. ไชยยันต์ ไชยพร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอเรียนเชิญคุณอาจารย์ ตลอดจนผู้สนใจทุกท่าน เข้าร่วมประชุมสัมมนาในวันนี้ (30 ก.ย.) เวลา 08.00-16.00 น. ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

มหาวิทยาลัยประชุมอาจารย์และข้าราชการ 4 ตุลาคมนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำหนดจัดประชุมอาจารย์ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย (สายวิชาการ) และอาจารย์ประจำสัญญาจ้าง ครั้งที่ 4/2553 ในวันจันทร์ที่ 4 ตุลาคม 2553 เวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมศูนย์วัฒนธรรม

จึงขอเชิญ อาจารย์ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย (สายวิชาการ) และอาจารย์ประจำสัญญาจ้างทุกท่านร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

สื่อสารสัมพันธ์ สร้างสรรค์ความคิด เกาะติดสถานการณ

อีกหนึ่ง.....ความสำเร็จของงานวิจัย...เปลี่ยนน้ำเสียเป็นพลังงานทดแทน

วรรณชัย พรหมเกิด

มีใครบ้างมั๊ยที่คิดว่าน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากการประกอบอาชีพหรืองานการต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะทำให้เกิดมลพิษต่อร่างกายของคนเรา น้ำเสียที่เกิดจากครัวเรือน อาคารสถานที่ โรงเรียน โรงแรม หอพัก มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีน้ำเสียอื่นๆ ที่เกิดขึ้นอีกมากมาย น้ำเสียเหล่านี้ถ้าเรามีวิธีการที่เหมาะสมก็สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

น้ำเสียอีกชนิดหนึ่งที่ค่อนข้างเป็นมลพิษและก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพโดยไม่รู้ตัวและเกิดในชีวิตประจำวัน คืออาชีพการทำสวนยาง ผู้เขียนเองก็เป็นลูกชาวสวนยางสวนงนๆ คนหนึ่งเหมือนกันไม่ได้วิเศษวิโสมาจากไหน และคิดว่ามีอีกหลายคนที่มีชีวิตเฉกเช่นตัวผู้เขียนเองในช่วงที่ยังเด็กเล็กนัก สมัยที่เรียนหนังสือตั้งแต่ประถมจนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีก็ต้องช่วยพ่อแม่เก็บยางและกรีดยางก่อนไปโรงเรียน ขณะที่เรียนระดับ ปวศ. เกษตรโตใหญ่ และเรียนที่เกษตรทุ่งใหญ่ ต้องกรีดยางก่อนไปเรียนหนังสือ โดยต้องตื่นตั้งแต่ตี 3 ตี 4 อาชีพนี้มันอยู่ในความรู้สึกที่ติดตลอดเวลา ว่าถ้าไม่มียางเราอาจจะไม่มีปริญญาก็ได้ ดังนั้นอาจจะพูดได้เต็มปากเต็มคำ โดยเลียนแบบคำพูดจากท่านรองศาสตราจารย์อาคม เดชทองคำ ผู้ที่ที่แหลมคมหน้อยว่า **“เมื่อจำความได้ก็กรีดยางเป็น”** ปริมาณการปลูกยางโดยเฉพาะภาคใต้ของประเทศไทยมีการปลูกยางพาราหรือยางพันธุ์ดีเป็นอาชีพหลัก และปัจจุบันมีการแพร่ขยายไปในพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ เนื่องจากเป็นพืชเศรษฐกิจมีราคาสูง ในแต่ละวันแต่ละเดือน แต่ละปี เราจะได้ผลผลิตยางจำนวนมาก แต่เกษตรกรที่ทำสวนยางโดยส่วนใหญ่จะไม่ค่อยสนใจกับปัญหามลพิษที่เกิดจากการผลิตยางแผ่นที่เป็นภัยร้ายแอบแฝงและเราได้รับโดยไม่รู้ตัวทุกวัน ยกตัวอย่างเช่น ในกระบวนการทำยางแผ่นจะประกอบไปด้วย การกรีดยาง เก็บน้ำยาง แล้วนำมาทำแผ่น (บางรายขายในรูปน้ำยางสด) การทำยางแผ่นหลักก็คือ การทำให้น้ำยางมาเกาะรวมตัวกันแล้วรีดออกมาให้เป็นแผ่น โดยการใช้กรดเป็นตัวกลางในการทำให้น้ำยางจับตัวรวมกัน กรดที่เหมาะสมที่สุดคือ กรดฟอร์มิก หรือกรดนม แต่เป็นกรดที่มีราคาแพงมาก เกษตรกรจึงไม่นิยมใช้ในกระบวนการทำยางแผ่น บริษัทเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางจึงผลิตกรดอีกชนิดหนึ่งขึ้นมาใช้โดยมีคุณสมบัติเหมือนกันคือทำให้น้ำยางจับตัวกัน แต่มีราคาถูกกว่ามาก คือ กรดซัลฟูริก ซึ่งเป็นกรดที่มีคุณสมบัติเป็นกรดอย่างรุนแรง ชาวบ้านโดยทั่วไปเรียกว่า น้ำส้มฆ่ายาง การเตรียมน้ำส้มฆ่ายางก่อนการนำมาใช้ ต้องมีการผสมน้ำจืดสะอาดก่อนเพื่อให้เจือจาง ถ้าเป็นเกษตรกรรายย่อยก็จะนำน้ำส้มที่ผ่านการเตรียมแล้วนำไปใส่ไหเก็บไว้ใช้ เกษตรกรบางรายที่หัวใส (ความคิดดี) ต้องการประหยัดน้ำส้มก็นำใบเงาะที่แก่จัดใส่ลงไปใในไหหมักรวมกับน้ำส้มทำให้น้ำส้มน้อยลงและทำให้น้ำยางจับตัวรวมกันเป็นแผ่นได้เร็วขึ้น หลังจากนั้นก็นำน้ำยางชั้นสีขาวมาผสมกับน้ำสะอาดและเติมน้ำส้มฆ่ายางลงไปใช้ไม้พายกวนให้เข้ากันหรือเทน้ำยางที่ผสมแล้วกลับไปกลับมา 1-2 รอบในถังที่เตรียมไว้หลังจากนั้นก็นำน้ำยางไปเทลงเบาๆ ในแบบพิมพ์ ที่ชาวสวนเรียกว่า เบ้ายาง ปาดเอาฟอง (ชาวบ้านเรียกว่า เบือก) ไปรวมกับเศษยาง (ขี้ยาง) แล้วปั้นเป็นก้อนนำไปขาย ผู้เขียนเคยเอายางแผ่นและขี้ยางไปขายที่ตลาดนาบอนและทุ่งสง (ร้านโกทอก) มีเกษตรกรบางรายที่ขี้ฉ้อ (ขี้โกง) นำขี้ยาง/เศษยางมาปั้นรวมกับน้ำยางที่ปาดทิ้งจากการทำแผ่นมาปั้นเป็นก้อน โดยใส่ก้อนหินไว้ข้างในเพื่อเพิ่มน้ำหนัก ถูกจีนเจ้าของร้านค้าขี้ยางพิสูจน์ต่อหน้าคนหลายๆ หน้าแหกมาหลายรายแล้ว หลังจากนั้นทิ้งน้ำยางที่เข้าแผ่น (ใส่ในเบ้ายางแล้ว) ทิ้งไว้ประมาณสัก 15-20 นาที พอดูดยาไปจากและพูดเรื่องเพื่อนเสร็จยางก็จะจับตัวกันเป็นแผ่นที่พร้อมรีดได้พอดี (การแข็งตัวของยางเจ้าของแต่ละรายสามารถจะประมาณได้ว่าให้แข็งตัวเมื่อไร แต่ต้องไม่นานเกินไป ช่วงที่ผู้เขียนยังเล็กๆ ยังจำได้เลยว่าเมื่อเข้าแผ่นยางแล้วมักจะนั่งไม้ล้มจนยางแข็งตัวเกินไปนำมาทำแผ่นไม่ได้ก็เคยถูกแม่ครูหลายครั้งเพราะยางแผ่นเหล่านั้นจะแปรสภาพกลายเป็นขี้ยางทันทีขายได้ราคาต่ำมาก) หลังจากนั้นก็นำยางในเบ้ายางมาทำให้เป็นแผ่นบางๆ เท่าที่จะบางได้โดยการใช้มือ ไม้กลมๆ ดบๆ ลูกๆ คล่าๆ ให้บางที่สุด ที่จะป้อนแผ่นยางเข้าจักรเส้นได้ (ลักษณะของจักรรีดยางที่มีผิวเรียบสองชิ้นวางชิดกันโดยวางบนแท่นที่แข็งแรง) ก่อนที่จะรีดด้วยจักรดอก (ลักษณะของจักรรีดยางที่มีผิวเป็นร่อง) ในช่วงนี้จะมีน้ำสีขาวพุ่งไหลออกมาจากแผ่นยางเป็นน้ำที่มีกรดผสมอยู่จำนวนมาก น้ำเหล่านี้แหละที่เมื่อ

เราปล่อยทิ้งแล้วและถ้ามีปริมาณมากๆ จะไปสะสมทำให้มีกลิ่นเหม็นมาก ในแต่ละปีเมื่อน้ำเหล่านี้สะสมมากเข้าๆ จะก่อให้เกิดมลพิษ มีกลิ่นเหม็นและเมื่อศึกษาดูพบว่า กลิ่นจะไปทำลายสมอง เด็กๆ ที่ได้รับกลิ่นเน่าเหม็นบ่อยๆ ทำให้ฉลาดน้อยลง คนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีกลิ่นพวกนี้นานๆ จะรู้สึกชินชาแต่คนเหล่านั้นหาว่าไม่ได้รับอันตรายแค่ไหน ท่านผู้อ่านท่านใดถ้าไม่เชื่ออย่าลบหลู่ลองขับรถผ่านสถานที่เหล่านี้ดู เช่น บริเวณที่มีการผลิตยางเป็นอุตสาหกรรม เช่น โรงงานต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วไป สำหรับชาวสวนรายย่อยในพื้นที่ทุกแห่งของประเทศไทยที่กรีดยางก็จะปล่อยน้ำเหล่านี้ทิ้งโดยไม่มีการบำบัดและก็ไม่รู้ว่าจะบำบัดได้อย่างไรก็ปล่อยน้ำทิ้งไว้บริเวณใกล้ๆ ที่ทำยางแผ่นซึ่งเป็นบริเวณบ้านเรือนของตนเอง และถ้าไหลไปกักขังบริเวณ โคนคันไม้ๆ เหล่านี้ก็จะทยอยตายหมด ช้ำร้ายไปกว่านั้นเมื่อฝนตกน้ำเหล่านี้จะไหลเจิ่งนองและแพร่กระจายไปตามผิวดินๆ ก็จะสะสมของเสียและดินกรายสภาพเป็นกรดไม่รู้ตัว .....ทุกอย่างที่กล่าวมาชาวสวนทุกคน.... ล้วนมองข้าม.... ขณะนี้ชาวสวนเพียงแค่นึกแต่เพียงอย่างเดียวว่า วันนี้อ่างราคาดีโลละเท่าไร..... ร้อยกว่าบาทแล้ว..... ร้อยกว่าบาทแล้ว... น่าจะออกถรรถระบะใหม่สักคันดีกว่า โดยไม่ได้มองถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพทั้งตนเองและคนข้างเคียง เรียกว่าเป็นภัยซ่อนเร้นที่อยู่ใกล้ตัวทุกวัน

ที่เล่ามาทั้งหมดนี้เป็นเพียงแค่เกร็ดเล็กๆ น้อยๆ ที่ผู้เขียนประสบพบมาด้วยตัวเอง และจากการกริดขางเป็นมาตั้งแต่เด็กๆ แล้ว ผู้เขียนยังมีอีกอยู่เสมอว่า สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหา....เราจะทำอย่างไร..... เรามีปัญญาแก้ไข.... ได้มั๊ย!! สิ่งเหล่านี้จึงเป็นที่มาของแนวความคิด โครงการวิจัย เรื่อง การบำบัดน้ำเสียจากการผลิตยางแผ่นด้วยระบบบ่อบำบัดก๊าซชีวภาพ โดยมีแนวคิดและตั้งสมมุติฐานว่า น้ำเสียจากการผลิตยางแผ่น มีความสกปรก และส่งกลิ่นเหม็นมาก การบำบัดน้ำเสียด้วยบ่อบำบัดก๊าซชีวภาพ จะสามารถลดปัญหาดังกล่าวได้....แล้วเราจะทำอย่างไร.... หลังจากเรามีโจทย์แล้วเราก็พยายามเรียนรู้ หาข้อมูล ทดลองก่อน โดยการลองคิดลองถูก และโชคเข้าข้างเรา...เมื่อเราทำงานกันเป็นทีม ของบประมาณสนับสนุนทุนวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) โดยร่วมกันระหว่างนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ในทีมมีทั้งนักเคมี นักสิ่งแวดล้อม นักออกแบบระบบ นักเกษตร นักสถิติ นักวิจัยชุมชน และผู้เขียนในฐานะเป็นอาจารย์และนักวิจัยสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทีมวิจัยให้ทำหน้าที่เป็นนักวิจัยด้านเกษตรและทำหน้าที่เป็นวิทยากรประสานงานในพื้นที่โครงการเพื่อประสานอย่างไรก็ได้ให้งานในพื้นที่สำเร็จมากที่สุด โครงการดำเนินการมาตั้งแต่ปี 52 บัดนี้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จเป็นเรื่องเป็นราวและได้ผล 100% คือ สามารถผลิตแก๊สใช้ได้ในครัวเรือนได้มาประมาณ 1 ปีแล้ว ผลที่ได้้นอกจากได้แก๊สใช้ในครัวเรือนแล้ว มลภาวะด้านกลิ่นก็ลดลง และน้ำที่ผ่านการบำบัดสามารถนำไปเป็นปุ๋ยรดต้นไม้ได้ด้วย ดังนั้นจึงต้องบอกว่า **!! ได้ประโยชน์ 2 ต่อ คือจริงๆ** โครงการนี้ได้รับความสนใจมาก มีผู้สนใจมาศึกษาดูงานจากหลากหลายหน่วยงานทั่วประเทศ และผู้เขียนเองได้รับมอบหมายให้เป็นวิทยากรเมื่อมีผู้สนใจเยี่ยมชมโครงการ เนื่องจากอยู่ในพื้นที่และสามารถเชื่อมต่อกับมหาวิทยาลัยทักษิณได้ง่ายการเดินทางสะดวกกว่า ขณะนี้โครงการดังกล่าวดำเนินการต่อโดยจัดตั้งเป็นหมู่บ้านแม่ข่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การบำบัดน้ำเสียจากการทำยางแผ่นด้วยระบบก๊าซชีวภาพ บ้านห้วย ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเมื่อวันจันทร์ที่ 27 กันยายน 2553 ที่ผ่านมามีท่านสุรเชษฐ์ มาศคิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนครศรีธรรมราช คุณวิชาญ เศรษฐพงศ์ หัวหน้างานฝ่ายส่งเสริมงานพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช นายเสรี ทวีพันธ์ นายอำเภอท่าศาลา นายนิคม คงทน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว กำนันผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ ครู-นักเรียนโรงเรียนบ้านอินทนิลท์ เจ้าหน้าที่เขตการศึกษา เจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขอำเภอท่าศาลา คณะของนายแสวง โต๊ะยี่ ผู้ใหญ่หมู่ที่ 9 บ้านปากน้ำปากพญา ตำบลท่าซัก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช (ไปศึกษาดูงานพร้อมสนับสนุนอาหารเที่ยงเพื่อนำตัวอย่างไปจัดทำเป็นต้นแบบหมู่บ้านวิทยาศาสตร์ด้านการประมงที่ตำบลท่าซัก โดยมีองค์ความรู้ของคุณโครงการวิจัย อำนวยครเป็นฐานรองรับเพื่อขยายผลอยู่แล้ว) รวมแล้วกว่า 150 คน ได้ตรวจเยี่ยมโครงการและทำพิธีเปิดศูนย์เรียนรู้ การบำบัดน้ำเสียจากการทำยางแผ่นด้วยระบบก๊าซชีวภาพ บ้านห้วย ตำบลสระแก้ว อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ 1/1 หมู่ที่ 9 ตำบลสระแก้ว ตำบลสระแก้ว อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และโครงการนี้

บรรณาธิการมหาชัยสาร มศ.ตร บำรุง ศรีนวลปาน
 ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางศิริวรรณ จุลทับ , นางณัฏฐา นนทโชติ
 พิภพจไธยกพร อัครานา นายทองเทพ ปรัชชาชาญ

สวัสดีค่ะพบกับมหาชัยสารคอลัมน์ผักเที่ยง ฉบับวันหยุดพิเศษที่ 30 กันยายน 2553 ตรงกับวันแรม 7 ค่ำ เดือน 10 ปีชาล งานการเงิน เดือนหน่วยงานที่รับเอกสารไปแก้ไขให้รับดำเนินการให้ถูกต้อง โดยด่วน แล้วนำส่งที่งานการเงินภายในวันนี้เท่านั้น

เข้าวันนี้(30 ก.ย.) อาจารย์นพ กิตติกุล ผู้ช่วยอธิการบดี ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีไปร่วมรายการ"เข้านี้ ที่เมืองคอน" เป็นรายการใหม่ล่าสุดของ สทท.นครศรีธรรมราช ออกอากาศทุกวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 08.00-08.30 น. ไปร่วมรายการในวันนี้อาจารย์นพ จะคุยถึงกิจกรรมงานเดือนสิบที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครฯ เข้าไปมีส่วนร่วมทั้งเรื่องการเป็นเจ้าภาพแข่งขันกลอนสด ในรา เพลงบอก การมีส่วนร่วมในงานพิธีกร ในวันแห่หมู่บ้าน การเป็นกรรมการตัดสินการประกวดหมู่บ้าน และในส่วนของเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นรายการสดติดตามชมได้ในช่วงเวลาดังกล่าว

อาจารย์เทียนชัย เหววารักษ์ ผอ.โรงเรียนสาธิต ระดับอนุบาล ผাগขอบพระคุณอาจารย์สถาพร จันทร์วิ และนักศึกษาเทคโนโลยีเครื่องกล ที่ได้จัดทำถังขยะให้แก่โรงเรียนสาธิต ซึ่งตรงกับความต้องการพอดี นักศึกษาก็น่ารักทำเสร็จขนไปมอบให้ถึงที่ ผอ.จึงฝากขอบคุณไปถึงคณะเทคโนโลยีฯ อาจารย์ นักศึกษา ที่ทำประโยชน์ต่อโรงเรียนในครั้งนี้

ข่าวรับสมัคร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครฯ รับสมัครสอบคัดเลือกเพื่อจ้างเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งแม่บ้าน จำนวน 1 อัตรา รับสมัครตั้งแต่บัดนี้ถึงวันที่ 12 ตุลาคม ณ งานนิติการและการเจ้าหน้าที่ สำนักงานอธิการบดี

ปิดท้ายผักเที่ยงด้วยข้อคิดดีๆ "สิ่งเรียบง่ายในชีวิตจะสร้างสรรค์ช่วงเวลาที่ดี" สวัสดีค่ะ

อีกหนึ่ง .... ความสำเร็จของงานวิจัย (ต่อจากหน้า 3)

ก็จะดำรงอยู่ต่อไป เพื่อให้เป็นหมู่บ้านวิทยาศาสตร์ต้นแบบของการบำบัดน้ำเสียจากการทำยางแผ่นด้วยระบบก๊าซชีวภาพ ....งานชิ้นนี้จึงเป็นกรณีตัวอย่างของงานวิจัยที่สามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ และเป็นงานชิ้นเดียวที่ค้นพบแห่งแรกในประเทศไทย...และน่าจะเป็นหนึ่งเดียวของโลก.....ท้ายที่สุดต้องขอขอบคุณทีมงานจากมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มอบหมายภารกิจในการเป็นวิทยากรนำชม โครงและเตรียมการต้อนรับผู้ช่วยรัฐมนตรีฯ และคณะจากกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ และข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชอย่างเต็มความสามารถ ทำให้กระทรวงวิทย์ฯ และผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรู้จักมหาวิทยาลัยของเราดีขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีมากที่ได้นำเสนองานอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยเราให้ประชาคมทราบด้วย และผลพลอยได้จากงานครั้งนี้ก็อีกชิ้นหนึ่งที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้ข้าพเจ้าพยายามเสนอโครงการหมู่บ้านแม่ข่ายวิทยาศาสตร์การประมง/แปรรูปผลิตภัณฑ์ประมงให้เสร็จทันก่อนการปิดนำเสนอโครงการของกระทรวงภายในวันที่ 30 กันยายนนี้ และถ้าหากคณาจารย์และนักวิจัยท่านใดมีความสนใจในการนำเสนอโครงการที่คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม ประเทศชาติ ข้าพเจ้ายินดีที่จะเป็นโซ่เชื่อมกลางระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และชาวเราแห่งขุนเขามหาชัยทุกท่าน และต้องขอขอบคุณคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชทุกท่านอีกครั้งหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ทำวิจัยเพื่อค้นหา...ให้ได้ค้นพบ...สิ่งใหม่...ตลอดไป